

ZOOO HAPPY!

MIJN MAFFE LEVEN BIJ EL PARADISO

Fiona Rempt

Met illustraties van
Kristel Steenbergen

Kluitman

Dit boek bestaat uit drie delen:

I Lux

II Lux en Luna

III Verliefd zijn is stom

NUR 282/LP041801

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMIX Tekst: Fiona Rempt

© MMIX Illustraties: Kristel Steenbergen

Omslagontwerp: Kristel Steenbergen

Opmaak binnenwerk: Hannah Roos

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

fionaremp.nl

LUX

OP WEG IN EEN GRIJZE MUIS

We zijn bij Köln, Duits voor Keulen. Bijna 2 uur onderweg. Nog 13 ½ uur te gaan. Zucht... Ik heb me nog nooit zo verveeld en het stinkt hier ook nog! Krijn heeft een scheet gelaten. Zijn winden ruiken net zo zuur en misselijkmakend als hijzelf. Ik ben het zieligste meisje op aarde, omdat ik met dit scharminkel op vakantie moet.

We gaan kamperen in Italië aan de kust, in Santa Marina. Normaal rijden Tata en ik op de motor of in het mobileum.

Dit is onze camper.
Tata heeft hem het
mobileum genoemd,
omdat het een rijdend
(mobiel) museumpje is.

We hebben er samen een aquarium met gekleurde vissen op geschilderd en iedereen vindt hem prachtig, maar Marcia natuurlijk niet. Veel te opzichtig, zegt ze. Daarom gaan we met haar auto op vakantie. Ze noemt het een spacewagen, maar ik weet niet wat er space aan is, want hij lijkt op een enorme grijze muis.

In de grijze muis, van groot naar klein:

TATA is mijn vader. Het betekent papa in zigeuner-taal. Ik ben niet de enige die hem zo noemt, want het is ook zijn artiestennaam. Tata is kunstenaar, maar zelf zegt hij liever dat hij avonturier is. Niet dat hij hoge bergen beklimt of naar schatten graaft, maar hij houdt ervan om spannende en gekke dingen te doen. Tata is heel beroemd en rijk. Hij zegt dat hij niet veel vrienden heeft, maar hij kent iedereen. Of dat lijkt zo doordat iedereen hem kent. Bijna alle belangrijke

mensen in de wereld hebben wel een kunstwerk van hem gekocht. Met Tata is het nooit saai. (Totdat hij Marcia ontmoette tenminste.)

Tata draagt altijd een baseballpetje. Als hij een mooie gedachte of een goed idee heeft, zet hij zijn pet achterstevoren. Een epiefanie* noemt hij dat. Het betekent dat hij een helder moment heeft, waardoor hij plotseling iets snapt. Het is een van zijn lievelingswoorden.

*Ik moet opzoeken hoe je dat schrijft.

MARCIA is de nieuwe vriendin van Tata en de grootste truttenbel die je je kunt voorstellen. Ik begrijp niet wat hij in haar ziet! Tata zegt altijd dat hij niet van mensen houdt die zeuren, maar Marcia is de zeurkoningin. Ze is bleek, truttig en heeft een verschrikkelijk gemene kattenkop.

Marcia is fotomodel, maar daar later meer over.

KRIJN is Marcia's verwende zoon. Hij is zoooooo S A A I dat ik er al moe van wordt om over hem te vertellen. Hij is 13 jaar en vindt zichzelf heel stoer, maar dat is hij helemaal niet.

En dit ben ik, LUX, 8 jaar. Mijn naam betekent licht of zon en Tata zegt dat hij me zo heeft genoemd omdat ik het zonnetje in zijn leven ben. Ik zou wel net zo'n belangrijk kunstenaar willen worden als Tata, maar kan lang niet zo goed tekenen als hij. Ik wil later graag iets aparts gaan doen, zoals hondenzwemleraar worden of stuntvrouw. Hopelijk vind ik iets leuks, waar ik goed in ben. Als ik deze vakantie tenminste overleef...

Ik draag bijna altijd een tuinbroek of in ieder geval iets met veel zakken. Ik heb graag wat spullen bij me, want dan hoef ik me nooit te vervelen.

Wat ik nu allemaal in mijn zakken heb:

- een potlood
- twee pennen (rood en zwart)
- minischrijfblokje, met aan de bovenkant een miniringbandje
- een gummetje in de vorm van een wereldbol
- een zakmes met een mesje, schaar, blikopener en zaagje eraan
- een briefje van Kim met de tekst:

Wie dit leest is gek...

- een etiket van een fles met een tekening erop van een olifant die zijn slurf in de vorm van een hartje krult (olifanten zijn mijn aller-lievelings-dieren!)
- een half pakje kauwgom
- twee zuurtjes (geel en rood)
- foto van Elvis Presley (heb ik stiekem uit een tijdschrift bij de tandarts gescheurd)
- mijn geluksdubbeltje (dit is een heel klein, oud muntje van toen er nog guldens waren. Ik heb het vorige week gevonden in de keukenla en mocht het van Tata houden. Hopelijk brengt het me echt geluk, net als bij Dagobert Duck. Kan ik wel gebruiken...)

Ik heb dit boek twee jaar geleden van Tata gekregen.
Hij had dit briefje erop geplakt.

Een knus is
een knuffel
en een kus
samen.

Het is trouwens geen dagboek, maar een krabbelboek. Dat is eigenlijk hetzelfde, maar als je zegt dat je een dagboek hebt, worden mensen meteen nieuwsgierig en gaan ze het stiekem lezen. Een krabbelboek vinden ze niet interessant. Dat hoop ik.

Voor de duidelijkheid: Dit boek is van Lux
en VERBODEN voor IEDEREEN om te lezen.

NOG 10 UUR

Eigenlijk is het mama's schuld, dat ik hier nu ben. Als zij er nog was, zou Tata nooit met Marcia zijn gegaan.

Je moeder is dood, zegt mijn oma altijd. Dat is waar, maar Tata vindt het prettiger om te zeggen dat ze weg is, op reis, wat ook een beetje waar is.

Tata is een soort boeddhist. Hij gelooft niet in de dood. Volgens hem is het leven een lange reis tussen verschillende werelden. Daarom is hij ook vegetariër. Als je een dier opeet, kan het zijn reis niet afmaken. Ik weet niet of dat waar is, maar ik wil het wel graag geloven, dus eet ik ook geen vlees en vis. Mama is dus op reis en daardoor zijn wij opgezadeld met die stomme Marcia en Krijn.

Ik kan me mama niet meer herinneren, alleen van foto's en filmpjes. Toen ik twee jaar was, kreeg ze 's nachts een hartaanval en is daarna nooit meer wakker geworden. Tata zegt dat niemand zo'n mooi hart had als mama. Dat er zoveel liefde in zat dat het niet meer paste.

Dezelfde haren als ik!

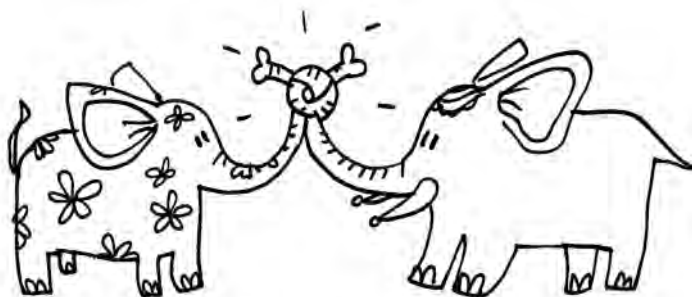

Dit is mama.
Is ze niet
mooi?

En dit
ben ik,
1 week oud

Sinds mama weg is, wonen we in de werkplaats. Tata's atelier is onze woonkamer. Op de verdieping erboven heeft hij voor ons twee slaapkamers gebouwd. Op mijn plafond heeft hij een enorme olifant geschilderd. Zo groot dat hij er niet eens helemaal op past, want zijn slurf staat op de linkermuur. Tata's eigen slaapkamer is helemaal wit. Het is een leeg schildersdoek, voor inspiratie in de nacht, zegt hij.

Bij ons thuis is het altijd een rommel, maar dat vind ik gezellig. Soms moet je tussen de schilderijen, verftubes en kwasten naar de bank zoeken. En als je hem dan hebt gevonden, is hij meestal nog bezet ook. We hebben vaak mensen op bezoek die Tata's schilderijen komen bekijken. Soms mag ik ook mijn eigen tekeningen laten zien en één keer heeft een Franse minister er zelfs een gekocht! Een tekening van twee olifanten die in de knoop zaten met hun slurven. Ik vond dat natuurlijk een hele eer, maar ook wel een beetje jammer, want de tekening was heel goed gelukt en nu ben ik hem kwijt. Zo zag hij er ongeveer uit:

Spullen vind ik niet zo belangrijk, behalve dan mijn eigen tekeningen. Naast mijn tuinbroeken en het olifantendoosje van mama zijn ze het belangrijkste wat ik heb. De meeste van mijn tuinbroeken zijn door oma gemaakt. Ik heb een heleboel verschillende: met lange pijpen, korte pijpen en met een rok in plaats van een broek eraan. Ik heb er zelfs een met lange armen en benen, een soort skipak.

Ze hebben allemaal andere stofjes, kleuren en printjes. Ik mag van oma altijd zelf de stof uitzoeken. Dan gaan we samen naar de markt.

Net als Tata heb ik niet veel vrienden, maar ik ken wel veel kinderen. Ik weet bijvoorbeeld van bijna alle kinderen op school hoe ze heten. De meesten vinden me een beetje raar, omdat ik andere kleren draag en gamen niet zo heel erg leuk vind. Niet zo leuk als zij het vinden in ieder geval. Ik hou meer van buiten spelen.

Mijn enige echte vriendin is Kim, mijn buurmeisje. Ze is ook een beetje raar, omdat ze heel klein is en er precies hetzelfde uit ziet als haar moeder, die uit Korea komt. Ze dragen dezelfde kleren, hebben hetzelfde bloempotkapsel en hun stemmen zijn ook bijna hetzelfde. Ik ben altijd verbaasd over hun harde stem. Dat verwacht je niet bij zulke kleine mensen. Kim en haar moeder zijn een soort moeder-dochter-tweeling.

Ik wist altijd wel dat Tata en ik een beetje anders zijn, maar ik vond dat eigenlijk wel fijn. Daardoor voelde ik me bijzonder, maar de laatste tijd ben ik een beetje eenzaam. Sinds hij met die zeurkoningin is, heeft Tata helemaal geen tijd meer voor me. Ook Kim heeft een nieuwe vriendin gevonden, Chantal. Ze kennen elkaar van turnen en spelen nu bijna elke dag samen. Als ik het vraag, mag ik meestal wel met ze meedoen, maar ik vind het lang niet zo leuk als met Kim alleen. Chantal is bezig en wil altijd moeilijke turntrucs doen, die ik niet kan of durf. Daar ben je veel te klunzig voor, zegt ze.

TATA

Ik mis mama niet, want Tata is spannend genoeg voor twee. Dat was hij in ieder geval altijd. En als zijn Marcia-ziekte over is, zal alles weer net zo worden als vroeger.

Toen nam hij me overal mee naartoe, meestal in de zijspan van zijn motor. Ook hielp ik hem graag bij het maken van zijn kunstwerken en dan zongen we liedjes van Elvis Presley. Onze favorieten zijn 'Jailhouse Rock' en 'Blue Suede Shoes'.

Tata is schilder, maar hij heeft ook al een heleboel andere kunstwerken gemaakt, zoals beelden, meubels en auto's. Soms ontwerpt hij ze alleen op papier en dan voeren andere mensen het uit. Bijvoorbeeld bij Volvo. Voor dit automerk heeft Tata heel grappige vrachtwagens ontworpen met gekke vormen en kleuren. Van alles wat je maar kunt bedenken, kan Tata iets moois maken.

Ik weet wel dat het niet alleen door Marcia komt dat Tata de laatste tijd zo saai is. Hij is ook erg druk met het nieuwe paleis van meneer Bodega. Hij ontwerpt een huis voor een stinkendrijke, Spaanse zakenman. Tata noemt het een paleis, omdat het vierentwintig kamers krijgt en een echte concertzaal met een podium. Het dak van de concertzaal wordt een koepel van glas-in-lood. Ik weet dat het heel bijzonder

voor hem is, omdat hij nog nooit een heel huis heeft ontworpen, maar hij mag wel iets vaker zijn neus uit zijn schetsboek halen. Ik heb zin om te lachen en niemand is zo goed in het bedenken van gekke, grappige plannen als Tata. Ik zal een paar voorbeelden geven:

Megabosbessentaart

Op mijn laatste verjaardag, 13 mei, hebben we een taart gebakken van één meter breed. We hebben bij de bakker op de hoek gevraagd of die in de oven mocht, omdat het thuis niet paste.

Het was een heerlijke bosbessentaart en ik heb hem samen met Kim uitgedeeld in de straat.

Koeien spelen

Toen we laatst bij oma in het dorp waren, hebben Tata en ik koeien nagedaan.

We gingen op onze handen en voeten in het weiland staan en hebben gras gegeten. Daarna waren we wel een beetje misselijk en oma was heel boos. Op Tata dan, niet op mij. Ik begreep dat niet goed, want ik was net zo ziek als hij.

Dieren redden

Tata zegt dat het heerlijk is om beroemd te zijn en veel geld te hebben, want dan kun je allemaal dingen doen die anders onmogelijk zouden zijn. Zo hebben we een keer alle beesten uit de dierenwinkel gekocht, omdat Tata vond dat de man die daar werkte niet aardig tegen ze was. Het waren er 203, waarvan ongeveer 100 vissen. Het duurde een tijdje tot we voor alle dieren goede baasjes hadden gevonden en het leek net of we op een kinderboerderij woonden, omdat ze allemaal los in ons huis rondrenden (behalve de vissen natuurlijk). Het was nog een grotere rommel en drukte dan normaal. Tata heeft toen een grappig schilderij gemaakt, door een aantal konijnen en poezen door bakken met gekleurde waterverf te laten lopen en daarna over een groot wit doek op de grond te laten springen en rennen. Het hangt nu in de hal van het reptielenhuis in Artis. Maar een paar maanden geleden ontmoette Tata

Marcia bij een filmpremière. Sinds toen is hij niet meer zichzelf. Hij doet alles samen met die zeurkoningin en heeft helemaal geen tijd meer voor mij. Zij praat de hele dag aan één stuk door (heel irritant) en het liefst over andere mensen. Over alles en iedereen heeft ze een mening, die vaak nergens op slaat.

Tata is veel stiller dan normaal, maar misschien komt dat gewoon omdat hij niet tussen haar gekwetter door kan komen. Het lijkt wel of Tata niet meer van avonturen houdt. Anders zou hij ook nooit een vriendin zoals Marcia kunnen hebben. Iedereen vindt haar zo mooi, maar ze is de gewoonste en saaiste vrouw die ik ooit heb ontmoet. Het spannendste dat ze samen doen is witte wijn drinken en praten (kletsen noemt Marcia het, ik noem het zeuren). Oma zegt dat Tata haar leuk vindt omdat hij rust nodig heeft. En nu gaan we met zijn allen naar Italië, omdat zij daar een fotoshoot heeft. Lekker interessant...